

Prisregulering, som jo kommer alle til gode. Der spørger man ikke om, hvem der trænger, og hvem der ikke trænger, der gennemfører man Foranstaltninger, som kommer alle til gode, og lader Staten betale det hele. Disse Statsforanstaltninger til Prisregulering er jo ikke andet end en Anerkendelse af, at under de herskende abnorme Forhold er der her i Landet en Dyrtid, som maa imødegaa, og som man kun kan imødegaa ved almindelig Prisregulering. Men i det Øjeblik, Foranstaltningerne træffes gennem Kommunerne, vil man fra Venstres Side ikke gaa med til, at der af Statskassen ydes $\frac{2}{3}$ Refusion. Det er et Princip, som vi fra vor Side ikke forstaar. Man kan ikke paa de Maade skelne mellem Statsforanstaltningerne og de kommunale Foranstaltninger. Paa et saadant Omraade, som Brændselsspørgsmaalet, hvor Forholdene er uhyre forskellige i de forskellige Kommuner, er der fuld Rimelighed i, at man træffer kommunale Foranstaltninger, medens Forholdene med Hensyn til Nedsættelse af Prisen paa Brød, Flæsk og Smør er ens for hele Landet, og derfor lader man de sidstnævnte Foranstaltninger ske gennem Staten.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Det er noget vanskeligt at drøfte Spørgsmaalet om, hvorledes Kommunerne har anvendt Dyrtidsloven, saa længe vi ikke har faaet den Statistik, som den højtærede Minister bebudede er færdig, og som vi antagelig snart vil faa i Hænde, men man behøver ikke at have meget Kendskab til Dyrtidslovens Anvendelse omkring i de forskellige Kommuner for at vide, at der i mangfoldige Kommuner er gjort en yderst ringe og karrig Anvendelse af den, at det er uanstændige Beløb, der er anvendte, ogsaa til Hjælp for de ubemidlede. Hvis det havde været saaledes, at man fra Venstres Side kunde gøre gældende, at man havde vist sin gode Villie til at komme netop de af Dyrtidens Tryk haardest ramte til Hjælp ved en udstrakt Anvendelse af Dyrtidsloven, specielt ogsaa af dens § 1, vilde dette jo have vist sig af Statistikken ved, at der var anvendt, omtrent hvad der kunde anvendes, efter § 1 af de forskellige Kommuner. Vel erkender jeg, at Trangen selvfølgelig er yderst forskellig i de forskellige Kommuner, men jeg har Kendskab til Forholdene i mange Kommuner, hvor jeg ved, at man fra Venstres Side

heller ikke har gjort Brug af Dyrtidslovens § 1 i det Omfang, som var nødvendigt for at komme de daarligst stillede til Hjælp. Derfor tror jeg nok, at det, naar Statistikken kommer til at foreligge, og vi faar et Overblik over Forholdene, skal vise sig, at den Paastand, som Gang paa Gang er blevet fremført fra vor Side, er berettiget, nemlig at man ikke fra Venstres Side har villet komme de daarligst stillede til Hjælp i fornødent Omfang ved Anvendelse af Dyrtidslovens § 1 og endnu mindre ved Anvendelse af dens § 2. For øvrigt er det ganske mærkeligt at se dette i Forbindelse med, hvad der forleden forhandlede i Debatten om Kornlovsforslaget. Da viste det sig, at man fra Venstres Side end ikke undte Husmændene alene den foreslaaede Adgang til Hjælp til speciel Kartoffeldyrkning, men man vilde ogsaa fra de store Landbrugeres Side have Andel i den Statshjælp, som det foresloges at yde Husmændene. Derved viste man sit rette Sindelag overfor de mindre velstillede.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) ventede en Udtalelse af mig om et Spørgsmaal, som før blev kort berørt af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge). Det ærede Medlem fra Verringe kan ikke være ubekendt med, at det ikke er mig, som har med dette Spørgsmaal at gøre, og at jeg følgelig ikke kan være beredt til at svare paa det, eftersom Udførselen ligger under Justitsministeriet. Derfor var jeg nødsaget til at søge at tilvejebringe en Forbindelse med Justitsministeriet og blev kaldt til Telefonen — det er dette, som har fremkaldt min kortvarige Fraværelse fra Mødet — for at modtage en Oplysning om, hvorledes Sagen stod. Jeg kan da først henvise til den af Justitsministeriet afgivne Erklæring om denne Sag. Dernæst kan jeg, under Henvisning til denne, gentage, at Justitsministeriet har kun givet Dispensation til Udførsel for en ringe Del af nogle Lagre, der var her i Landet, og som var købt i England med Videre salg til Norge, Sverige og Finland for Øje, og som omfattede Varekvaliteter, der ikke bruges her i Landet. De Kvantiteter, som Justitsministeriet gav Tilladelse til at udføre i August, var kun en ringe Del af det, som Handelsstandens Dispensationsudvalg anbefalede udført, fordi det var Transitvarer. Det var Varer, som England i høj Grad ønskede, at de danske Købere skulde aftage, og som disse altsaa aftog med Salg til andre for Øje. En, der er mere inde i dette Spørgs-